

SZOMBATON SEP. 2. 1848.

Ügyszoba Országút Kunewalder ház
Lukács és társ. nyomdájában. Egyedül
itt fogadtatnak-el az előfizetések is.

Előfizetés.

Pesten.
Félévre helyben . . . 6 ft. pp.
Negyed évre 3 ft. pp.
Egy hónapra 1 ft. pp.

Felelős szerkesztő: **Lauka
Gusztáv.**

19-ik SZÁM.

Vidéken előfizethetni minden posta-
hivatalnál.

Előfizetés.

Vidéken.
Három hónap vidékre 3 ft. 24 kr.
Hat hónap 6 ft. 48 kr.
Egy év 13 ft. 36 kr.

**Kiadó
Lukács László.**

(D O N G O.)

Egy estély Sibiriában.

(humoresk.)

Julius 20-án volt, siberiai letelepedésünk
20-ik napján, hogy Lendvay Márton barátunk-
tól valami nyolczan jegyet kaptunk, mellyben szí-
vesen hí meg, bennünket egy általa rendezett es-
télybeni részvétre.

Igen szép juliusi meleg nap volt, bekecs-
ben vagy csurapében bátran járhatott az ember,
a nélkül, hogy komolyabb meghütéseknek tenné
ki magát.

Lendvay mint resignált huszár két héttel
hamarabb esipeték el, mint mi gyalog önkénte-
sek, s midőn mi Sibiriába száműzetének, nemcsak
rendezett laktermekkel bírt, hanem mint néhány
kancsukasztter suttogá, fülig szerelmes is a Hett-
mann leányába Afanásiába s ez viszont belé.

Mi nyolczan, jobbára magyar journalisták,
még ez időben egy nagy teremben szállásolánk,
szolgálatunkra két kancsukasztter, és egy orosz
remunda fata rendelteték, az első mimikánkra vi-
gázott, az utóbbi pedig vizet hordott, az álta-
lunk lőtt nyusztokat megnyuzta, vagy pedig esen-

des éjeken orosz operából textusokat énekelve
lágyító érzelmekben ringatott, és szoktatgatott
a muszka civilisatiohoz. Lisznai legelső belesze-
relmesedett, de Murgának hivatalosan kötelessé-
gébe téteték, hogy komolyabb szerelmi avantu-
rekbe bocsátkozni fejvesztés alatt — ne meré-
szeljen.

Hányszor vallottuk be magunk között, hogy
ha még egyszer magyarokká lehetnénk, egytől
egyig elvesznénk inkább, hogysen szép hazánk-
at e fajta barmoknak átengednők.

A két kancsukasztter, a lehető legponto-
sabbán megfelelt köteletségének, Degré csupán
mivel egypárszor fogat mutatott reájuk, iszonyu
szemmel tartaték, Sükeit meg plane meg is kan-
csukázták, mivel ezen szót Czárú duplázva
mondta ki.

Kimondhatlan örömünkre szolgált Marczy
barátunk meghívása, kivált miután megtudtuk,
hogy az estélyben több orosz nobilek, és nobi-
lissák is kegyesen megjelenendnek. Salonilag kel-
lett felöltöznünk. Noha veszélyes meghüléseknek
tehetünk ki magunkat, mégis mivel annyira szép
juliusi nap volt, flanállal bélelt posztó nadrág-
ban, báránybőr mellényben, bekecsben, s ma-
gyarhoni bagariában jelentünk meg, így legalább
tánczolhatánk.

Három negyed nyolczra indultunk meg ha-
zról, egyedül a két kancsukaszttertől kísérvé.
Az ut juliuban igen kényelmes, az ember csak
bokáig jár a hóban, s a zuzmorát szóró szél sze-
lidebben játszik a halandó fürteivel, akaratlanul
Januar hónapja jutott eszünkbe Magyarországból
midőn mi kutyáinknak is örömesf adunk helyet,
ha másutt nem, a konyhában.

Még jó ölnyre leheténk a Marczy termei-
től, már megüté orrunkat a medve boák, nyuszt-
mantillek és siberiai farkascsurapék szaga, a pá-
ra pedig füstalakban ömlött az ablakok nyílásain
Marczy nyusztprémes kutyában fogadott bennün-
ket a pitvarban, szokott leirhatlan hatásos moso-
lyával mutatta be a Hettmann, ki torzonborz ba-
jusza alól motyogott valamit, s kinek szeméi-
ből könnyen kiolvashatánk, mennyire örömes
kancsukáztatná Marczyt, ha Afanásiá nem volna
édes leánya.

Az előteremben temérdek szörnemüvel
találkozánk, a szolgálatot-tevő inasokon találtató
szőrrel bizvást ki lehetett volna bélelni 60 darab
kanapét. És ez a szag! Afanásiát mindannyian
óhajtánk hova előbb láthatni, mert kit ilyen ath-
mosphaera meg nem ölt, az boldoggá tehetett
Marczyt kívül mindnyájunkat.

A Hettmann maga igen sima társalgással
bírt, midőn künn a pitvarban Lisznait egy a
házfelé sétáló medvére figyelmezteté, úgy löké
oldalba, hogy Kalmus barátunk a siberiai bilan-
xot tévesztve fülig nyult el a hóban, Sükeinek
pedig egy muszka bolhát olly finoman simított
le az orráról, hogy vére azonnal elindulván más-
nap reggelig meg sem állott, míg végre Berecz-
nek tyukszemére hágván véletlenül, elsúrolt a
csizmájából egy arasznyit. Mennyire kedvelé
Marczy barátunkat, onnét is kiviláglott, mert szá-
mosabb tapogatásai után Márton szembetűnőleg
corpulentusabb lett.

Mindenütt Hettmann ö kegyelmessége ment
előttünk, a szolgálatot-tevő inasok nagy reveren-
tiával fogadták, ellenben reánk irgalmatlan nagy
szemeket meresztének, mit azonban mindannyi-

an civilsált mosollyal fogadánk, mintegy tudtuk-ar kívánván adni, hogy minket vad tekintetüknél, sokkal jobban infestál ezen éjszaki hogu. A vendégtermek ajtajánál le tollseprűtek bennünket, miért? azt csak az oroszok tudják, nekünk restelték, vagy szégyelték megvallani.

Még egy ideig csevegtünk.

Marczi ingalmatlanul udvarolt, Lisznyai pedig szavalt, minek a Hettmann irtóztató nagyokat nevetett.

A táncz, mint Oroszországban szokás, hidegen megkezdett.

Afanásiát hárman kértük fel egymásután, de mindannyiaknak kosarat adott, capricirozta magát Sükeire, de az absolute nem akarta felkérni.

Elcinte alig lön észrevehető, a megbántott büszkeségből eredett kedélyváltozás Afanásián, mondta ugyan egyszer másszor, hogy az egész club gazember, de minden nagyobb szerü indulatoskodás nélkül.

A vén Hettmann azonban Schedelhez hasonló psycholog levén, azonnal észrevette imádott gyermekén a változást, és csendesen melléje sompolygott:

„Mi bajod Afa!?”

„Nem sok Papa!”

„De mégis!?”

„Haragszom!”

Már csak erre az egyetlen szóra is vérszemet kapott a Hettmann, s olyat ordított egyet hogy megijedt még Lendvay Márton is.

Első tempóra azonnal kirohant az előterembe, s rendeleteket osztogatott a cselédség között.

Mi borzadtunk.

Egyes egyedül csak Lendvay Marczi segíthetett, azért mindannyian publice a nyakába borultunk, s felkértük vesse magát közibünk, s Afanásia közé.

Márton összeszedte minden erejét, és föl lépett.

Afanásia éjszaki csillag, havas viola, jégkristály, bundatulipán, mi bánt édesem, kedvesem, lelkem, szentem, mindenem!

Afanásia hallgatott, de egypár igéző tekintetet mégis vetett Marczira.

Afanásia! a polus arcticus platinája, van-e titkod Mártonod előtt?

Soha! ezeket rebegve Afanásia Marcziba omlott.

Az öreg Hettmann elcinte bámult ugyan, mint valami szilaj tulok, de később elolvadt érzelmében és így szólott:

„Még sem olyan barbar kelet, mint a millyennek beszélnek, s így nem csak Oroszországban van civilizatio, hanem Magyarországon is, megpróbálok tehát éjszakot kelettel egyesíteni, azért fogd meg nesze itt! Afa a tied.

Képzeltetik a jelenet nagyszerűségét, Marczi szótalanul ölelé Afanásiát kebelére, nekünk pedig titokban azt sugta, hogy távozzunk.

Mi eltávoztunk.

Világ piac.

London. — Victoria királyné minap reggel a windsori parkban szemlét tartott Welesley Charles lord gyalog ezrede fölött. Ötönye pompás bibor lovaglóköntös volt, fején katonafőveget s mellén a térszalag-rend nagy díszjét hordá.

Dánország. Az aláírások s részvények századában élünk, ki tagadhatja. Dániában most egy föld körül utazás is aláírás s részvények útján terveztetik. A „dán király” nevű dán hajó Corserből fog kiindulni, s lehető legrövidebb uton planétánkat körüljárni. Eddigéle már húsz tekintélyes egyed ajánkozott e vállalatra.

Páris. Thevenot, a derék betűszedő, ki a Páris-Versaillesi vasúti irtóztatos jelenetben majus 8-kán a megégéstől alig menekedett meg, és sokak életét menté meg, minapában nagylelkű tetteiért kettősen jutalmaztatott meg. Miután az intézettől egy több ezer franknyi erénydíj nyújtatott volna neki, most a finansznistertől Leng mellett Sun kerületben vámszedőnek neveztetett ki.

Amerika. Azok, kiknek nem elég noble sétálni menni, s mégis oly póri testalkattal bírnak, hogy megbetegszenek, ha mozgást nem tesznek, Amerikába menjenek. Ott, kocsin mehetnek sétálni; az ottani vasutakon t. i. a társaskocsik 60 személyre vannak készítve és oly magasak, hogy a legnagyobb ember kéjelmesen fenálva ellehet rajtok. A két oldalulések között terjedelmes gyalogút van, melly minden egyes kocsiközbe utcát képez, mindegyik 50-60 lábnyi, s így e kocsikon a legnagyobb kényelemmel sétálni is lehet menni.

Madrid. Néhány hónap előtt egy madridi kolostorban, melly lerontásra adatott el, egy holt testet találtak, melly 200 év előtt, az az: 1640-ben temettetett el; azonban az igen jó bebalzsamozás következtében rendkívül jó állapotban tartatott meg, úgy, hogy a fél város oda özönlött a maga nemében soha még nem látottat szemlélni. Egy napon a mumia elveszett s nem sokára mindenhol az hallatszott, hogy az angol követ, Aston úr által alattomosan megvétegett, ki azt ritkaság-kedvelő hazájába küldte. E külföldi hír néhány hét múlva a mint gondolhatni, hamisnak találtatott, mert a mumia, mint kitudódott, azon czéleből oroztatott el, hogy általa a külföld látványára speculáljanak. A koporsó tetején e név Donna Blanka Olivares és 1640-ik évszám van bevésvé.

—Portsmouthban minap egy angol rakhajó Blecher kapitány igazgatása alatt hét évi szintolly terhes mint következménydús tengeri utazásból érkezett meg. A hajó Északamerika nyugoti részét, a déli tenger-szigeteket, a kínai száraz földet, és több más tartományokat különböző irányban vizsgált meg s mint mondják, temérdek a földisméreti, ásvány, fűvészeti, állati és egyéb ritkaságok halmaza, mollyel terhelve érkezék vissza.

—Párisban egy tehetős kézműves nem rég családjával a vincennesi erdőskébe ment, hogy ott a szabad ég alatt ebédeljen. A vidor társaság épen a megrakott asztalhoz ült, midőn egy lövés hallatszott, mindjárt reá a második, a harmadik, mire két fiatal ember az erdőből kirohant kiabálva: „Az isten fiaért! ők verekszenek, mentsétek meg magatokat, a golyók közel hozzátok repülnek el!” A család ijedve felugrá s riadva szétszalad. A csend nem sokára helyre áll s midőn egyik a másik után visszatér, az asztal látatlan zsebelőkezekről mint elseperve van: ezüstedények, asztalterítők, étkek; rövideden minden eltűnt.

—Amerika. Mig nekünk az ó világban négy hold óta nagy melegünk és szárazságunk van, úgy hogy sok vidék méltó panaszra fakad; azalatt az egyesült tartományokban julius 11-én valóságos tél képződött. New-Orleans és Wermoutban hó esett; miután egy hét előtt New-Orleansban egy szerencsen a szó szoros értelmében a nagy melegségnek lön áldozata.

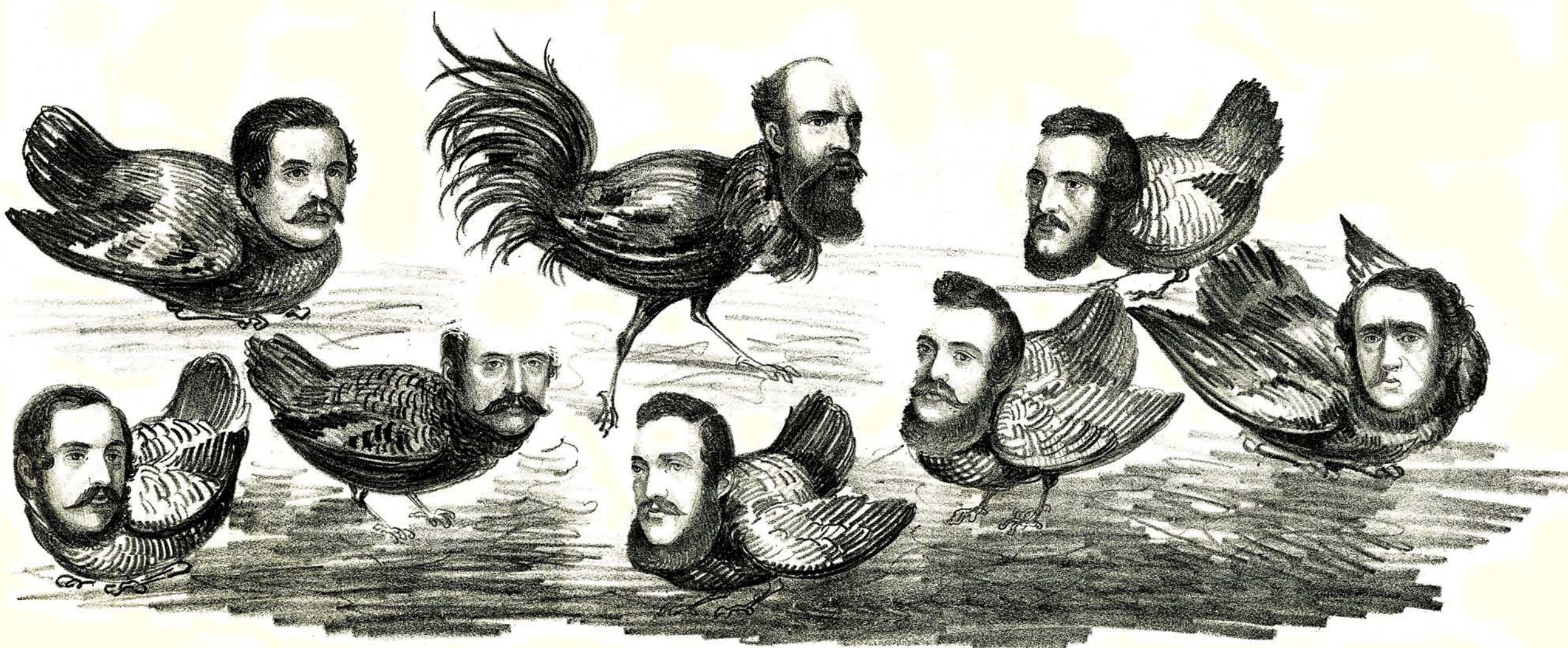
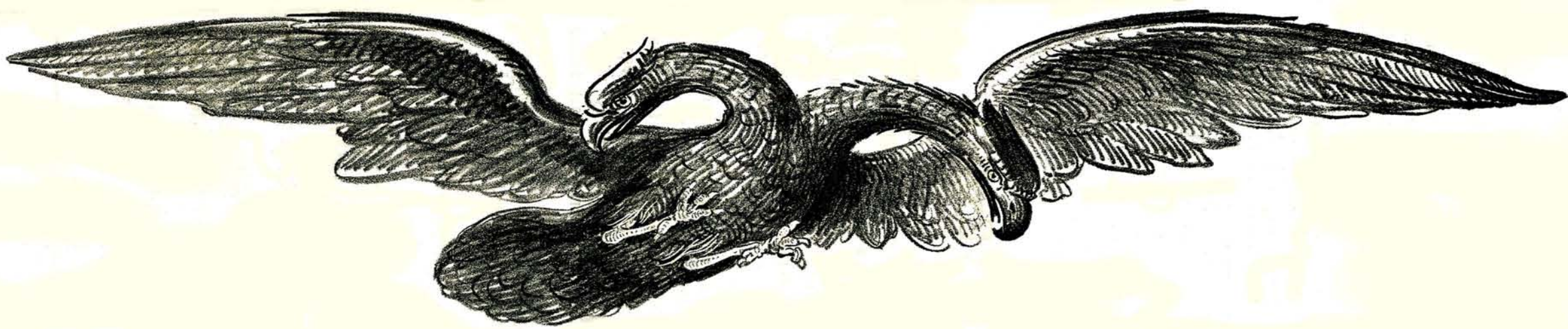

Ördögszekér.

Instantia Nagykárolyban.

Tisztelt első alispán ur! Mai napon folyó 1848-ik aug. hava 22-én voltam olyan szerencsés, miszerint nagykárolyi nemzetőrsereg tisztgyűlés határozata következtében küldöttség által nevezetesen Fuchsz Lajos kapitány, Oláh Mihály kapitány urak által tisztelttettem meg, nyilatkozatok következtében, hogy a nagykárolyi tisztelt hölgyek által készülendő lobogót, vagy is zászlót elfogadják ugyan halás tisztelettel, de mivel két lobogó van ajánlatban, az egyik a nagykárolyi nemzetőrseregnek, a másik pedig az ujonnan esítendő tisztelt őrseregnek ajánlatik, ha el méltóztatnak fogadni, s erről felkérvén a tisztelt küldöttség tagjait, hogy miként kik a lobogó készítésében fáradozunk, négyünket mennél előbb tudósítsanak arról, lehetünk e oly szerencsések, hogy elfogadják e vagy nem. Hogy ez szóval szóra így történt, ezennel bizonyítjuk

Nagy-Károly aug. hó 22-én 1848.

Furesa világ! Nálunk a képviselők elnöke a karzatot kiüríteni fenyegetődik, mert ez Madarász Lászlót éljenezzi, Bécsben pedig 2000 aláírást szednek össze, az academische Legion törlesztésére, mert az a császárnak érkeztekor vivatozni nam akart. Tán azt gondolják a jó bécsiek hogy azt csak úgy ráparancsolni lehet mindenkire, mint a boldogult Metternich idejében.

Magasztos érzés lehet az ellenség elébe rohanni, de csak addig, míg az ember veszélyes hatalmát maga előtt nem látja, ezt már abból is következtethetni, hogy a legtávolabb megyékből sietnek annyian a pártutók ellen, míg a közelebb lévők a többiekkel együtt váratlan mély honvágyat éreznek! Ki tehet a betegségről? — Jelenleg legjobban sajnáljuk, hogy szájhöiseink névsora még ki nem adatott, hisz lenne nagyban abban az ellenség elébe való portéka.

Szegény szép-nem feltolta neked a rágalom, hogy nagyon szeretsz a katonaság után kacsingatni, s ha lehet utána is menni (természetesen minden tisztességgel) s most a ministerium kénytelenítettik toborzás utján markotányos nőket nagy fáradsággal s fizetés mellett felkeresni. Látszik a rágalom az ártatlan bárányokat sem kiméli meg!

A szabadság egy szép hölgy. Magyarországon jelenleg a mézes hetekben él vele, a camarilla a házasságot balkézre történtnek nyilvánítja, és hazánkat a házasság gyümölcseitől megfosztani igyekszik, de a becsületes férj feleségét életénél jobban szereti és vele élni vagy halni fog. Az angol e hölgyet házi asszonynak tekinti. Franciaország mint ágyasával bán vele, Spanyolország szerencsétlen házasságban él, Oroszthon asszonygyűlölő, Poroszország mellette elmegy, Osztria tán még kosarat kap, ha erősen meg nem ragadja.

Földényi Frigyes.

Poesis.

Prolog.

Fenn vagy oh holdvilág, üdvözölve légy hát,
Karold át sugárral a lantos poetát,
Ömlessed ezüstöd gyengéden fejére,
Hogy földi egyetmás ne hasson szívére.

* * *

Gyönyörű éjszaka, zeng a fülemüle!
A kis szű bánatát epedve zengi le,
Azt mondja: jaj be fáj! azt mondja: jaj be fáj!
Azt mondja: jaj be fáj! az egész csendes táj!
Szécsenyi-ligetben egy követ andalog,
Kipedett bajusszal, kacsint, és mosolyog,
A nadrága kurta, azt mondják hevesi,
Valahányszor sétál, mindig egy nő lesi.
De bár a nő bájos, s gyönyörűk halmai,
A követnek máshol kószálnak álmái —
Neki most nem kell nő, hanem kell hivatal,
Ezért a balpártra rettentő zivatar.

Ha a hadügy pillant, rögtön emelkedik,
Karjai a messze levegőt szedelik,
Mondási nagyszerűk, ő maga tiszta gögög
Hogyha insultálják, mint a vad tulok böög.
Végezván beszédét, büszke arcczal leül,
Körötte minden tárgy szellemmé szellemül.

* * *

Fenn vagy oh holdvilág, üdvözölve légy hát,
Karold át sugárral az alsóház tagját,
Ömlessed ezüstöd gyengéden fejére,
Hogy földi egyetmás ne hasson szívére.

Katona-Románcz.

1845.

Katonán ik ment a legény,
Vagy dehogy ment, annak vitték,
Mennyi kint kiállott szegény,
Van-e kedve azt se kértek.

Már hogy is ment volna kedvvel,
H'sz a babáját otthon hagyták,
S még akkor keseredett el,
Hogy bakancsosokhoz csapták.

Megszököm szólott magában,
Ez alatt behozták Pestre,
Dicsőket lát a városban,
Sok szép lányt ruhára testre.

Jaj de neki mi sem tetszett,
Nem volt véle a babája,
S a midőn beesteledett,
Megszólalt bús furolyája.

Igy keserge itt magában,
De itt sem találta békét,
Hallja a karmester gyakran,
Furolyázó ügyességét:

S még csak gondolni is rája, —
Trombitát kapott helyette,
S valahányszor nyult hozzája,
A boszuság majd megette.

* * *

De megszökni nem volt kedve,
Mert babája megelőzte,
Hüségesen lejött Pestre,
S egy Kanonir rég lefőzte
Pediglen.

Vidékről

Temesvár Aug.28 dikán Itt a legujabb hír,
hogy nemzetöreink egy része Hajdusiczára (Torontálban) utazott, hol egy szerb rablócsoport tegnapelőtt ismét nagy pusztításokat tett, és fényes emlékeztül a falut felgyújtotta; alig van

nyolcz napja, hogy Uj-Moldova-bánya hat oldalról gyújtatott fel a lázadók által, és úgy a szomszédságunkat ért szerencsétlenség annál fájdalmasabb és szivverhatóbb volt. — Temesvárt bizony dolgaink nem legjobbak; katonaságunk nagyobb része (1300) kórházban fekszik a lázadók kétszer támadták meg igen erősen s ravaszul Fehértemplomot, de az ottani lakosság, nagyobb részt németek és nemzetöreink bátorsága és kitartása által, hoszu harc után mégis kiverettek. Legszajnosabb, hogy az ottani szerb lakosság árulást tanusítván, a mienket orozva támadta meg, és ablakjaikból is embereinkre löttek; de főleg a német sógorok megemlékeztek a gyalázatos házakról és lakóikat a csata után részint agyon löttek, részint foglyokká tették, kik is, közel százhoz Temesvárra hoztattak.

Béla.

MŰVÉSZET.

Szerelmei Miklos műkönyomdájában Pesten megjelent, és minden mű- és könyvárusnál, a kir. tábla itéletével együtt 1 pengő forinton Szentmáriay Ferencz arczképe, ki 1795-iki május hava 5-én Budán a vérmézőn Martinoics és társaival Magyarhon szabadság vértanujaként esett el.

A mű szorgalommal, ügyességgel, és művészi tapintattal van kivive, s bizonyos minden szabadlelkű magyarnak kedves emlék leend, ki hazája boldogságáért és szabadságáért, szintugy mint a nemeskeblű Szentmáriay örömet öntaná életét.

Ajánljuk e képet mint műemléket is a közönség figyelmébe.

 Hónapos előfizetést nyitunk september, hó 1-sőjétől a Magyar Charivarira 1ft.pengőjével. Előfizethetni egyedül kiadó Lukács Lászlónál országut Kunewalderház.